

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 5. martā (\*)

Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļi – PVN – Samazinātas likmes piemērošana – Digitālo vai elektronisko grāmatu piegāde

Lieta C-479/13

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2013. gada 6. septembrī cēla

**Eiropas Komisija**, ko pārstāv *C. Soulay* un *F. Dintilhac*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

**Francijas Republiku**, ko pārstāv *D. Colas* un *J.-S. Pilczer*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

**Beļģijas Karaliste**, ko pārstāv *M. Jacobs* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] un A. Prehala [*A. Prechal*] (referente),

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklauģšanas pieģemto lģmumu izskatģt lietu bez ģenerālvokāta secinģjumiem,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar savu prasģbas pieteikumu Eiropas Komisija lģdz Tiesu konstatģt, ka, piemģroģot samazinģtu pievienotģs vģrtģbas nodokģa (turpmģk tekstģ – “PVN”) likmi digitģlo (vai elektronisko) grģmatu pieģģdei, Francijas Republika nav izpildģģusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktģvas 2006/112/EK par kopģģģo pievienotģs vģrtģbas nodokģa sistģmu (OV L 347, 1. lpp.), kas

grozīta ar Padomes 2010. gada 7. decembra Direktīvu 2010/88/ES (OV L 326, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”), 96. un 98. pantā, skatot tos kopsakarā ar minētās direktīvas II un III pielikumu, kā arī Padomes 2011. gada 15. marta ģstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka ģstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112[.] par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 1. lpp.), paredzētos pienākumus.

## **Atbilstošās tiesību normas**

### *Savienības tiesības*

2 PVN direktīvas 14. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Preču piegāde” ir tiesību nodošana rēkoties ar materiālu ģpašumu kā ģpašniekam.”

3 Saskaņā ar šīs direktīvas 24. panta 1. punktu:

““Pakalpojumu sniegšana” ir jebkurš darījums, kas nav preču piegāde.”

4 Minētās direktīvas 96. pants ir paredzēts:

“Dalībvalstīs piemēro PVN pamatlēmī, ko katra dalībvalsts nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli; preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai pamatlēmē ir vienāda.”

5 Šīs direktīvas 98. panta 1. un 2. punkts ir noteikts:

“1. Dalībvalstīs var piemērot vienu vai divas samazinātas lēmē.

2. Samazinātas lēmē piemēro tikai tēdu kategoriju preču piegādei vai tēdu kategoriju pakalpojumu sniegšanai, kas minēti III pielikumā.

Samazinātas lēmē nepiemēro elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem.”

6 PVN direktīvas II pielikuma, kurā ir ietverts “58. pants un 59. panta pirmās daļas k) punkts minēto elektroniski sniegto pakalpojumu indikatēvs saraksts”, jo abi šie panti attiecas uz personām, kuras nav nodokļa maksātējas, sniegto pakalpojumu vietas noteikšanu, 3. punkts ir paredzēts:

“attēlu, teksta un informācijas piegāde un piekēuves nodrošinēšana datubēzēm.”

7 Direktīvas 2006/112 sēkotnējā redakcijā tās III pielikuma, kurā ir ietverts to preču piegāžu un to pakalpojumu sniegšanas saraksts, kam var piemērot 98. pants minētās samazinātās lēmē, 6. punkts bija paredzēts:

“grāmatu piegāde, tostarp bibliotēku izsniegtas grāmatas (ieskaitot brošūras, lapiņas un tamlēdzēgus iespieddardbus, bilžu, zēmējamās un krēsojamās grāmatas bērniem, iespiestas notis vai nošu rokrakstus, kartes un hidrogrāfiskas vai tamlēdzēgas shēmas), laikraksti un periodiski izdevumi, izēmot materiālus, kas pilnēgi vai galvenokērt vēltēti reklēmai.”

8 Direktīva 2006/112 tika grozīta ar Padomes 2009. gada 5. maija Direktīvu 2009/47/EK (OV L 116, 18. lpp.). Direktīvas 2009/47 preambulas 4. apsvērumā ir noteikts:

“Turklāt Direktīva 2006/112/EK būtu jāgroza arī, lai ierobežot skaitļapašu situāciju dotu iespēju piemērot, attiecīgi, samazinātas likmes vai atbrīvojumus sociālu vai veselības aizsardzības apsvērumu dēļ un lai izskaidrotu un pielāgotu tehnikas progresam tās III pielikuma doto atsauci uz grāmatām.”

9 Kopš 2009. gada 1. jūnija, kad Direktīva 2009/47 stājās spēkā, PVN direktīvas III pielikuma 6. punkts ir izteikts šādi:

“visa veida fiziskā formā (ietverot brošūras, bukletus un tamlīdzīgus iespieddarus, bilžu, zīmējumu un krāsojumu grāmatas bārnēm, iespiestas notis vai nošu rokrakstus, kartes un hidrogrāfiskas vai tamlīdzīgās shēmas) izdotu grāmatu piegāde, tostarp bibliotēku izsniegtas grāmatas, laikrakstus un periodiskus izdevumus, izņemot materiālus, kas pilnīgi vai galvenokārt vēlti reklāmai”.

10 ģstenošanas regulas Nr. 282/2011 7. panta 1. un 2. punkts ir paredzēts:

“1. “Elektroniski sniegtie pakalpojumi”, kas minēti [PVN direktīvā], ietver pakalpojumus, kas ir sniegti ar interneta vai elektroniskā tīkla palīdzību un kas pēc savas būtības tiek sniegti pārsvārē automātiski un ar minimālu cilvēka iejaukšanos, un ko nav iespējams nodrošināt bez informācijas tehnoloģijām.

2. Panta 1. punkts jāpaši attiecas uz:

[..]

f) I pielikuma uzskaitētiem pakalpojumiem.”

11 ģstenošanas regulas Nr. 282/2011 I pielikuma “Šīs regulas 7. pants” 3. punkts ir paredzēts:

“[PVN direktīvas] II pielikuma 3. punkts:

[..]

c) digitalizēts grāmatu un citu elektronisko izdevumu saturs;

[..].”

### *Francijas tiesības*

12 *Code général des impôts* [Vispārīgā nodokļu kodeksa] 278<sup>0</sup>.a pantā, tās redakcijā, kas bija spēkā, kad beidzās 2012. gada 25. oktobrī Francijas Republikai nosūtītajā argumentātajā atzinumā noteiktais termiņš (turpmāk tekstā – “CGI”), bija paredzēts:

“[PVN], piemērojot samazinātu likmi 5,5 % apmērā, iekasē par:

A. – pirkšanas, importa, iegādes Kopienas iekšienā, pārdošanas, piegādes, komisijas, brokera vai citiem līdzīgiem darījumiem:

[..]

3. Grāmatas, tostarp iznomātas grāmatas. Šis 3. punkts ir piemērojams visa veida fiziskā formā izdotām grāmatām, tostarp tām, kuru piegāde notiek, izmantojot lejupielādēšanu.

[..]"

## **Pirmstiesas procedūra un tiesvedības Ties?**

13 Komisija uzskata, ka tiesību piešķirt PVN samazinātu likmi paplašināšana, šo likmi piemērojot grāmatām, kas tiek piegādātas, tās lejupielādējot, fakts, kas ir pierādīts, sākot no 2012. gada 1. janvāra, ir pretrunā PVN direktīvai. Līdz ar to Komisija 2012. gada 4. jūlijā nosūtīja Francijas Republikai brīdinājuma vēstuli. Šā dalībvalsts uz to atbildēja 2012. gada 3. augustā.

14 2012. gada 25. oktobrī Komisija nosūtīja argumentētu atzinumu, aicinot Francijas Republiku veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai mēneša laikā no šā atzinuma saņemšanas brīža izpildītu tajā noteiktās prasības. Šā dalībvalsts uz to atbildēja ar 2012. gada 23. novembra vēstuli.

15 Tā kā Komisija nebija apmierināta ar Francijas Republikas sniegtajiem paskaidrojumiem, tā nolēma celt šo prasību.

16 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 6. februāra rīkojumu Beļģijas Karalistei tika atvaļināta lietā Francijas Republikas prasījumu atbalstam.

## **Par prasību**

### *Ievada apsvērumi*

17 Komisija norāda, ka ar digitālo vai elektronisko grāmatu piegādi ir jāsaprot piegāde par atlīdzību, izmantojot tūdu grāmatu elektroniskā formātā lejupielādēšanu vai straumēšanu ("streaming") interneta vietnē, kuras var lasīt datorā, viedtālrunī, elektronisko grāmatu lasītājā vai jebkurā citā nolasīšanas sistēmā (turpmāk tekstā – "elektronisko grāmatu piegāde").

18 Francijas Republika apgalvo, ka digitālo un elektronisko grāmatu, kurām saskaņā ar CGI/2780.a pantu var piemērot PVN samazināto likmi, definīcija ir daudz šaurāka par to, kādu atzīst Komisija. Saskaņā ar šīs dalībvalsts viedokli PVN samazinātā likme atbilstoši šai tiesību normai ir piemērojama tikai tādai sauktajām "homotētiskajām" grāmatām – proti, grāmatām, kas ir identiskas iespiestajām grāmatām vai citā fiziskā formātā piegādātām grāmatām –, kurām no pēdējām minētajām atšķirīgi ir tikai daži ar formātu nesaistīti elementi.

19 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka apstāklis vien, ka CGI/2780.a pants, runājot par digitālām vai elektroniskām grāmatām, esot piemērojams vienīgi "homotētiskajām" grāmatām, neapzīst, ka Komisija savu prasību ir attiecinājusi uz plašāku digitālo vai elektronisko grāmatu kategoriju par to, kurai atbilstoši šai tiesību normai būtu jāpiemēro PVN samazinātā likme. Faktiski Komisijas prasība norādītās digitālās vai elektroniskās grāmatas ir jādefinē, ņemot vērā to piegādes veidu. Francijas Republika neapstrīd, ka, ņemot vērā šo kritēriju, tā sauktās "homotētiskās" grāmatas ir tās, kuras Komisija ir domājusi savā prasībā.

20 Turklāt, lai arī CGI/2780.a pants ir lietots jādziens "lejupielādēšana", šā dalībvalsts neapgalvo, ka grāmatu piegāde, izmantojot straumēšanu ("streaming"), būtu izslēgta no šīs tiesību normas piemērošanas jomas.

21 Šādos apstākļos prasības izvērtēšana nebūtu jāierobežo, attiecinot to uz šaurāku elektronisko grāmatu kategoriju par to, kādu Komisija ir norādījusi savā prasības pieteikumā.

### *Par lietas būtību*

22 Komisija apgalvo, ka tas, ka Francijas Republika elektronisko grāmatu piegādei piemēro PVN samazināto likmi, ir pretrunā PVN direktīvas 96. un 98. pantam, skatot tos kopsakarā ar tās II un III pielikumu, kā arī 28. pantu Nr. 282/2011.

23 Šī iestāde norāda, ka saskaņā ar PVN direktīvas 98. panta 2. punkta pirmo daļu samazinātās likmes var tikt piemērotas tikai tādū piegādei vai tādū pakalpojumam sniegšanai, kas minēti šīs direktīvas III pielikumā. Elektronisko grāmatu piegāde neietilpstot minētā pielikuma piemērošanas jomā, un līdz ar to tai nevarot tikt piemērota PVN samazinātā likme. Šāda interpretācija esot apstiprināta PVN direktīvas 98. panta 2. punkta otrajā daļā, kurā ir izslēgta samazinātas likmes piemērošana elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem.

24 Francijas Republika, ko atbalsta Beļģijas Karaliste, apstrīd Komisijas veikto to tiesību normu interpretāciju, kas attiecas uz PVN direktīvu. Saskaņā ar šo dalībvalstu viedokli uz elektronisko grāmatu piegādi attiecas PVN direktīvas III pielikuma 6. punkts un arī minētā pielikuma 9. punkts un līdz ar to šādai piegādei var tikt piemērota PVN samazinātā likme.

25 Šajā ziņā ir jānorāda, ka PVN direktīvas 96. pants ir paredzēts, ka preču piegādei un pakalpojumam sniegšanai ir piemērojama tā pati PVN likme, proti, pamatlikme. Atkāpjoties no šī principa, šīs direktīvas 98. panta 1. punkts ir atzītas tiesības dalībvalstīm piemērot vienu vai divas samazinātas PVN likmes. Atbilstoši šī panta 2. punkta pirmajai daļai samazinātas PVN likmes var tikt piemērotas tikai tām preču piegādēm un to pakalpojumu sniegšanai, kas ietilpst PVN direktīvas III pielikumā norādītajās kategorijās (spriedums K, C-219/13, EU:C:2014:2207, 21. un 22. punkts).

26 Attiecībā uz Francijas Republikas un Beļģijas Karalistes izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru uz elektronisko grāmatu piegādi attiecas PVN direktīvas III pielikuma 6. punkts, ir jānorāda, ka, lai noteiktu Savienības tiesību normas piemērošanas jomu, ir jāņem vērā gan tās formulējums, gan konteksts, gan arī tās mērķi (tostarp skat. spriedumu *NCC Construction Danmark*, C-174/08, EU:C:2009:669, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Ir jānorāda, ka šī III pielikuma 6. punkts to pakalpojumu kategorijā, kuriem var tikt piemērotas samazinātas PVN likmes, ir minēta "visa veida fiziskā formā izdotu grāmatu piegāde". Tādējādi no šī punkta noteikumiem izriet, ka PVN samazinātā likme ir piemērojama darījumiem, ko veido grāmatu fiziskā formā piegāde. Kā to pamatoti norādīja Komisija, jebkāda citāda interpretācija atņemtu minētajā punktā ietvertā noteikuma "visa veida fiziskā formā" jēgu.

28 Lai arī elektroniskai grāmatai, lai to varētu lasīt, protams, ir nepieciešama tāda fiziska palīgierīce kā, piemēram, dators, šāda fiziska palīgierīce tomēr neietilpst elektronisko grāmatu piegādē.

29 No tā izriet, ka, ņemot vērā šī 6. punkta noteikumu, šīs tiesību normas piemērošanas jomā neietilpst elektronisko grāmatu piegāde.

30 Šādu interpretāciju pastiprina minētās tiesību normas konteksts. Faktiski šī tiesību norma ir atkāpe no principa, saskaņā ar kuru dalībvalstis piemēro PVN pamatlikmi darījumiem, kurus apliek ar šo nodokli, un tādā tādā ir jāinterpretē šauri (šajā ziņā tostarp skat. spriedumu Komisija/Spānija, C-360/11, EU:C:2013:17, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Ir skaidrs, kā to pamatoti norāda Francijas Republika un Beļģijas Karaliste, ka pēc tam, kad ar Direktīvu 2009/47 ieviestajiem grozījumiem tika paplašināta PVN direktīvas III pielikuma 6. punkta piemērošanas joma, attiecinot to uz "visa veida fiziskā formā izdotu grāmatu piegādi",

Savienības likumdevēja mērķis, k? tas izriet no Direkt?vas 2009/47 preambulas 4. apsv?ruma, bija izskaidrot un piel?got tehnikas progresam šaj? punkt? ietvert? atsauci uz j?dzienu "gr?matas".

32 T?pat ar?, k? nor?da Francijas Republika, min?t? likumdevēja mērķis, izstr?d?jot Direkt?vas 2006/112 III pielikumu, bija pan?kt, lai samazin?tu PVN likmi var?tu piem?rot attiec?b? uz visnepieciešam?kaj?m prec?m, k? ar? prec?m un pakalpojumiem ar soci?liem un kult?ras mērķiem, ja vien tie nerada vai rada nelielu konkurences izkrop?ošanas risku (šaj? zi?? skat. spriedumu Komisija/N?derlande, C?41/09, EU:C:2011:108, 52. punkts).

33 Tom?r nemain?gs paliek tas, ka likumdev?js – k? tas ar? izriet no PVN direkt?vas 98. panta 2. punkta otr?s da?as – ir ar? v?l?jies izsl?gt jebk?du iesp?ju piem?rot PVN samazin?to likmi "elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem".

34 Elektronisko gr?matu pieg?de ir "elektroniski sniegts pakalpojums" 98. panta 2. punkta otr?s da?as izpratn?.

35 Faktiski, pirmk?rt, saska?? ar PVN direkt?vas 24. panta 1. punktu "pakalpojumu sniegšana" ir jebkurš dar?jums, kas nav pre?u pieg?de, bet saska?? ar š?s direkt?vas 14. panta 1. punktu "pre?u pieg?de" ir ties?bu nodošana r?koties ar materi?lu ?pašumu k? ?pašniekam. Pret?ji tam, ko apgalvo Francijas Republika, elektronisko gr?matu pieg?de neb?tu uzskat?ma par pre?u pieg?di š?s ties?bu normas izpratn?, jo elektronisku gr?matu nevar uzskat?t par materi?lu ?pašumu. Faktiski, k? izriet no š? sprieduma 28. punkta, pieg?des laik? netiek nodota fiziska papildier?ce, kas ?autu las?t šo gr?matu un kas var?tu tikt uzskat?ta par "materi?lu ?pašumu". No t? izriet, ka, piem?rojot 24. panta 1. punktu, elektronisko gr?matu pieg?de ir j?uzskata par pakalpojumu sniegšanu.

36 Otrk?rt, saska?? ar ?stenošanas regulas Nr. 282/2011 7. panta 1. punktu elektroniski sniegti pakalpojumi PVN direkt?vas izpratn? "ietver pakalpojumus, kas ir sniegti ar interneta vai elektronisk? t?kla pal?dz?bu un kas p?c savas b?t?bas tiek sniegti p?rsvar? autom?tiski un ar minim?lu cilv?ka iejaukšanos, un ko nav iesp?jams nodrošin?t bez inform?cijas tehnolo?ij?m". Ir j?konstat?, ka elektronisko gr?matu pieg?de atbilst šai defin?cijai.

37 Š?da interpret?cija ir apstiprin?ta PVN direkt?vas II pielikuma 3. punkt?, skatot to kopsakar? ar min?t?s ?stenošanas regulas 7. panta 1. un 2. punktu, k? ar? t?s I pielikuma 3. punktu, no kura izriet, ka digitaliz?ta gr?matu satura pieg?de ir š?ds pakalpojums.

38 Tam nav pretrun? tas, ka PVN direkt?vas II pielikum? ir ietverts indikat?vs 58. pant? un 59. panta pirm?s da?as k) punkt? min?to elektroniski sniegto pakalpojumu saraksts. Faktiski apst?klis, ka šaj? pielikum? ir uzskait?ti tikai elektroniski sniegti pakalpojumi, kas ir piem?roti šo divu p?d?jo min?to ties?bu normu piem?rošanai, nav noz?mes attiec?b? uz šo pakalpojumu raksturu.

39 Turkl?t, k? tas izriet ar? no ?stenošanas regulas Nr. 282/2011 7. panta 1. punkta formul?juma, š?s ties?bu normas kontekst? izdar?t? atsauce uz PVN direkt?vas II pielikuma 3. punkt? uzskait?tajiem pakalpojumiem ir dom?ta, lai noteiktu elektroniski sniegtos pakalpojumus, kuri šaj? direkt?v? ir min?ti visp?r?gi, nevis tikai daž?s konkr?t?s š?s direkt?vas norm?s.

40 Līdz ar to, tātad elektronisko grāmatu piegāde ir "elektroniski sniegts pakalpojums" PVN direktīvas 98. panta 2. punkta otrās daļas izpratnē un no šīs tiesību normas ir izslēgta jebkāda iespēja šādiem pakalpojumiem piemērot PVN samazināto likmi, PVN direktīvas III pielikuma 6. punkts, nepārņemot Savienības likumdevēja nodomu nepieņemt PVN samazinātas likmes piemērošanu šādiem pakalpojumiem, nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ir iekļauta elektronisko grāmatu piegāde.

41 No tā izriet, ka, ņemot vērā gan PVN direktīvas III pielikuma 6. punkta noteikumu, gan tā kontekstu un tiesiskā regulējuma, kurā šīs tiesību norma ietilpst, mērķi, šis punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ir ietverta elektronisko grāmatu piegāde.

42 Pretī tam, ko apgalvo Francijas Republika un Beļģijas Karaliste, šī interpretācija nevar tikt apšaubīta ar nodokļu neitralitātes principu, kas ir veids, kādā Savienības likumdevējs ir pārnēsis vienlīdzīgās attieksmes principu uz PVN jomu (spriedums *NCC Construction Danmark*, EU:C:2009:669, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Faktiski nodokļu neitralitātes princips neapļauj paplašināt PVN samazinātas likmes piemērošanas jomu, ja nav nepārprotamas tiesību normas (šajā ziņā skat. spriedumu *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 50. punkts un tajā minētā judikatūra). PVN direktīvas III pielikuma 6. punkts nav tiesību norma, kurā nepārprotami būtu paplašināta PVN samazinātas likmes piemērošanas joma, attiecinot to uz elektroniskajām grāmatām. Turpretī, kā tas izriet arī no šī sprieduma 41. punkta, šī piegāde neietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā.

44 Tātad ir arī jākonstatē, ka elektronisko grāmatu piegāde neietilpst nevienā citā PVN direktīvas III pielikumā minētajā kategorijā, PVN samazinātas likmes piemērošana šādai piegādei nav saderīga ar PVN direktīvas 98. panta 2. punktu.

45 No iepriekš minētā izriet, ka Komisijas prasība ir pieņemama.

46 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, piemērojot PVN samazināto likmi elektronisko grāmatu piegādei, Francijas Republika nav izpildījusi PVN direktīvas 98. un 98. pantā, skatot tos kopsakarā ar minētās direktīvas II un III pielikumu, kā arī īstenošanas regulu Nr. 282/2011, paredzētos pienākumus.

### **Par tiesāšanas izdevumiem**

47 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas daļēnīkam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas daļēnīks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tātad Komisija ir prasījusi piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un Francijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs, tāpēc sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanas izdevumus.

48 Saskaņā ar šī reglamenta 140. panta 1. punktu daļēbvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas. Līdz ar to Beļģijas Karaliste sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospiež:

2) Francijas Republika sedz savus, k? ar? atl?dzina Eiropas Komisijas ties?šan?s izdevumus;

[Paraksti]

\* Tiesved?bas valoda – fran?u.